

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtrek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

„Obračun?“

»Straža« od 2. t. m. napoveduje v svoji brezmejni domišljavosti, da bodo klerikalci dne 13. junija z nami obračunali, in sicer zato, ker smo baje mi zanesli razdor v vrste štajerskih Slovencev in tako Slovenstvo narodno oškodovati ter tudi gospodarsko s konkurzom Glavne posojilnice itd. Na to blebetavo čenčarijo mariborske »Straže«, polno zavijanja in lažnivosti, samo sledeče v odgovor. Slovensko ljudstvo prav dobro ve, da je kaplan dr. Anton Korošec tisti zli duh, ki je zanesel razdor med štajerske Slovence že davno prej, nego je narodna stranka obstojala. In slovensko ljudstvo v Savinski dolini bo v prvi vrsti obračunalo s tem največjim zdražbarjem in hujskačem na slov. Štajerskem, ki je štajerske Slovence brezpogojno prodal vladi, katera mu zdaj v volilnem boju v zahvalo za to daje na razpolago orožnike in komisarje proti volilecem — na stroške ljudstva. To je eno. Slovensko ljudstvo nadalje dobro ve, kje je iskati onih ljudi, kateri so narod že za milijone in milijone gospodarsko oškodovali. Slovensko ljudstvo ve, da je pri Glavni posojilnici v Ljubljani eden izmed glavnih krivcev poloma klerikalni mogočnej Pavšlar, ki dolguje posojilnici nad en milijon kron ter jih ne vrne niti sedaj, ko je posojilnica prišla zaradi njega v nesrečo. In klerikalni pobalini si še drznejo lagati, da so liberalci krivi tega poloma?

Dalje: Slovensko ljudstvo dobro ve, da bi klerikalni gospodarski zavodi osobito na Kranjskem že davno vsi šli rakom žvižgat, ko bi jim vlada leto za letom ne priskočila z velikimi svotami na pomoč. Ali ni klerikalna zadrudna zveza dobila še nedavno nad pol milijona od vlade, da bo sploh še lahko živel?

Ali ni klerikalna Zadrudna Zveza v Ljubljani požrla vseučiliškega fonda, ki ga je po dolgih letih z velikimi žrtvami nabral slovenski narod za svoj najvišji učni zavod in ki je znašal blizu 200 tisoč kron? In zakaj ga je požrla? Zato, ker bi brez njega morala poginiti. In ti ljudje si drznejo še govoriti o slabem gospodarstvu »liberalcev«?

Ali naj naštevamo po vrsti vse najrazličnejše konzume (Laški trg, Rečica, Marnberg, Št. Vid, Št. Juri ob J. ž.), ki so jih nastavljali mladi, neizkušeni kaplani edino iz političnega sovraštva, in ki so vsi propadli ter oškodovali stotine kmetov za stotisoče — za milijone?

Ne! Bodimo usmiljeni, razgrnimo plašč usmiljenja čez črno, žalostno zgodovino klerikalnega gospodarstva.

Slovensko ljudstvo pa bo dne 13. junija obračunalo s tistimi, ki so ga tolikokrat oškodovali in ga zdaj hočejo še bolj zaslužiti, da bi ga mogli izkoristiti še bolj.

Slovensko ljudstvo ve, kje je pravica in resnica, in kje krivica ter laž, in dne 13. junija bo obračunalo z najgnusnejšimi zastopniki klerikalne politike na Štajerskem: dr. Korošcem, dr. Verstovškom in dr. Benkovičem.

Nekaj važnih navodil za volitve.

1. Izkaznica in glasovnica se mora vsakemu volilcu dostaviti na njegov dom.

Kaj mora vsaka izkaznica obsegati? a) Številko, pod katero je določeni volilec v volilnem imeniku vpisan; b) kraj, dan in uro začetka volitve; c) uro, ob kateri se konča oddaja glasov; d) ime in bivališče volilca.

Kaj je storiti, če kak volilec še 24 ur pred volitvijo ni dobil izkaznice? Iti mora sam po njo na občinski urad.

Kdo pa dostavlja izkaznice? Navadno c. kr. okrajno glavarstvo, ki pa ta posel izroči navadno občinam.

Kaj je storiti, če kdo dostavljenjo izkaznico izgubi? Terjati sme od c. kr. okrajnega glavarstva novo.

2. Kako se voli? Z glasovnico, ki se mora volilcu dostaviti hkrati z izkaznico. Glasovnice, ki nimajo uradnega pečata c. kr. okrajnega glavarstva, so neveljavne.

Kaj je storiti, če se je glasovnica izgubila ali pokvarila? Terjati sme drugo, in sicer ali že pred volitvijo naravnost od c. kr. okrajnega glavarstva, ali pa na dan volitve od volilnega komisarja.

2. Kdo vodi volitev? Volilna komisija, ki obstoji iz 5 članov, če ima občina manj kakor 1000 prebivalcev; če pa ima občina več kakor 1000 prebivalcev, pa je volilna komisija sestavljena iz 7 članov.

Kdo sestavi volilno komisijo? Dva, oziroma tri člane imenuje občinski odbor, ravno toliko pa volilni komisar iz srede volilcev. Ti štirje, oziroma šesti člani, izvolijo petega, oziroma sedmega člana in vsi skupaj pa izmed sebe predsednika vol. komisije.

Kakšne pravice ima volilna komisija? Volilna komisija odločuje: a) če se pri oddaji glasov pokažejo pomisleki, če je oseba, ki hoče glas oddati, res opravičeni volilec sam, ali pa se le kdo drug izdaja za njega; b) o veljavnosti oddanih glasov; c) če se zoper volilno pravico kak v volilni imenik vpisane osebe ugovarja, razsodi takoj volilna komisija, če sme dotični oddati svoj glas ali ne.

Kdaj in kdo sme »ugovarjati«? Proti oddaji takega glasu se sme samo toliko časa ugovarjati, dokler glas še ni oddan, in vrhu tega samo tedaj, če se kdo drugi za pravega volilca izdaja, ali pa če je volilec šele po ugotovitvi volilnega imenika svojo pravico izgubil. Ne more se pa ugovarjati zoper glasovanje takih oseb, ki so v kljub temu, da nimajo volilne pravice, vendar prišle v volilni imenik in se jih ni pravočasno »ven« reklamiralo.

3. Kdo sme biti na volišču navzoč? Na volišče (volilni prostor) se smejo pustiti samo volilci, ki imajo izkaznice. Ko volilec odda svoj glas, mora volilni prostor takoj zapustiti. C. kr. okrajno glavarstvo, pa tudi volilni komisar, sme odrediti, da se volilci le posamezno v volilni prostor spuste, če je to potrebno, da se volitve nemoteno vrši. Na željo vseh strank, ki se poganjajo za kandidate, pa mora c. kr. okrajno glavarstvo dovoliti, da je pri celem volilnem dejanju od začetka do konca (tedaj tudi pri štetju glasov) v volilnem prostoru navzočih nekaj (2 do 5) strankinih zaupnikov. Te zaupnike morajo stranke pravočasno pred volitvijo c. kr. okrajnemu glavarstvu naznani, ki izmed njih izbere za vsako stranko primerno število.

Kake pravice imajo zaupniki? Ti zaupniki so samo priče volilnega dejanja; kakor drugi volilci, imajo pa tudi oni pravico ugovarjati, drugih posebnih pravic pa nimajo. Seveda pa smejo, kakor vsak drugi volilec, volilno komisijo in volilnega komisarja opozarjati na morebitne nepravilnosti, in zahtevati, da se volitev po postavi vrši. Ako bi se njihovim pritožbam ne ugodilo, smejo terjati, da se te pritožbe v volilnem zapisniku zabeležijo.

4. Ali se sme na volišču agitirati? Med volitvijo so prepovedani nagovori na volilce in vsaka drugačna agitacija na volilnem prostoru samem, kakor tudi v poslopju, kjer se volitev vrši, in v bližnji okolici tega poslopja tako daleč naokrog, kakor to c. kr. okrajno glavarstvo določi. Tudi se mora za to skrbeti, da morejo volilci nemoteno hoditi na volilni prostor in nazaj.

Kako se volitev vrši? Najprej se sestavi volilna komisija, ki se mora, predno se glasovanje prične, prepričati, da je za vlaganje glasovnic določena posoda prazna. Potem oddajo najprej člani volilne komisije svoje glasovnice, za njimi pa drugi volilci po vrsti, kakor pridejo. Vsaki volilec mora pokazati najprej svojo izkaznico, in potem odda predsedniku komisije svojo skupaj zvito glasovnico, ki jo predsednik skupaj zvito, kakor se mu je izročila, v volilno posodo položi. Komisija mora ime vsakega volilca, ki je že volil, zapisati v poseben zapisnik.

Kdaj se volitev konča? Oddajanje glasovnic se konča ob določeni uri. Vendar se ne sme izključiti od glasovanja tistih volilcev, ki so prišli na volišče, še predno je potekla določena končna ura in se takrat še nahajajo ali v volilnem prostoru ali v čakalnici, ki jo je določila komisija, ali pa neposredno pred voliščem.

Kaj se zgodi, ko je glasovanje končano? Predsednik izjavi, da je oddaja glasov končana, volilni prostor se zapre in prične se štetje glasov v navzočnosti volilnega komisarja, volilne komisije, zapisnikarja in zaupnikov. Preden se prične šteti glasove, mora predsednik glasove v volilni posodi premešati, nato jih vzeti iz posode in prešteti. Pri štetju glasov, ki se na to prične, razgrne en član komisije vsako glasovnico posebej, jo najprej sam pregleda, potem pa izroči predsedniku, ki jo na glas prebere, nato pa drugim članom ko-

misije poda, da jo pregledajo. Pri tem pa pišeta dva člana komisije vsak na svojem listu število glasov vsakega kandidata. Oba ta glasovna lista (Stimmenlisten) se morata med seboj ujemati in ju morajo na koncu podpisati vsi člani komisije.

Kateri glasovi so neveljavni? a) Tisti, ki padejo na osebo, ki sama nima volilne pravice; b) glasovi, ki se oddajo pod kakimi pogoji, ali ki so jim pristavljena naročila za kandidata; c) glasovi, iz katerih ni razločno povzeti, kateri osebi veljajo; d) prazne glasovnice. Vsi taki glasovi in glasovnice se ne štejejo, kakor bi ne bili oddani. Če je na eni glasovnici zapisanih več imen, je glasovnica veljavna, toda šteje se samo prvo zapisno ime.

Volilni boj.

Celje - Vransko.

Franc Roblek,
posestnik v Žalcu.

Roblekovi shodi. Jutri 7. t. m. ob 8. zvečer se vrši Roblekov shod v Gaberjih pri Plevčaku, v četrtek 8. t. m. ob 8. zvečer v Zagradu pri Francu, v petek 9. t. m. ob 8. zvečer v Ljubčini pri Ropanu. Na vseh shodih nastopi kandidat Roblek sam.

V Šmarjeti pri Celju se vrši v četrtek ob 8. uri zvečer pri Lebiču volilni shod za Robleka.

Dr. Korošec na begu.

Iz Novcerkve nam poročajo, da je včeraj ob enih popoldne zbežal dr. Korošec iz Novcerkve, kjer je imel za tretjo uro napovedan shod in orožnike. Veselih obrazov so se vračali gospodje orožniki, kmalu za njimi pa je pridrdrala kanonikova kočija, v kateri sta sedela junaka Korošec in Kemperle, ki sta šla v Novcerkev samo obedovat. Mesto dr. Korošca, »ki si želi miru«, kakor so rekli gospod župnik Kukovič iz Dobrne, so pa hoteli zborovati dobrnski Kukovič, ki so pripeljali seboj 15—20 znanih dobrnskih junakov. Tej četi, ki jo je vodil župnik Kukovič, se je pridružil vodja frankolskih vojskineh trum znani Macuh. Domači možje in fantje pa se niso dali komandirati, ter so tuje zborovalce, ki so se divje, živinsko obnašali in s surovo silo napadali naše, da je tekla kri — potisnili v stran — in oznanjevalec miru dr. Kukovič je stal med tistimi, ki so hoteli z nožem v roki in oboroženi s svinčeni krogli — zborovati. — Tako pa »zborujejo« pretepači in razbojniki, ne pa poštenci možje in fantje. Take ljudi iz srca privoščimo Korošcu, ki se jih je pa tudi bal in sramoval, zato jo je pa pred shodom že odkuril ter poslal v ogenj Kukoviča, ki je iz Dobrne že navažen še iz Schreinerjevih časov na take ljudi in na čudno-krščansko življenje.

Naši so nato mirno zborovali v gostilni pri Marku, ki je bila natlačeno polna. Govorila sta dr. Koderman in Ivan Prekoršek iz Cella. —

Po Novcerkvi vlada nepopisno navdušenje, Novcerkev se je pri občinskih volitvah izkazala, sedaj pa pokaže 13. junija, da je Korošec prav storil, da je zbežal, saj pri nas nima ničesar iskati.

Volnik. (»Tam se nič ne smili očka svojemu sinu, sin pa tud' očetu ne!«) Huda je vojska za dr. Korošca, kakor nekdanj tam za turškim gričem. Resni čas ne pozna nobenih rodbinskih ozirov. To se je pokazalo na dr. Koroščevem vojniškem shodu. Dr. Korošec je za zaprtimi vrati in zaprtimi okni pravil poslušalcem, naj so bili volilci ali ne, razne poučne zgodbe, in je prišel naposled do lepe povesti o očetu in sinu in oslu. Ne vemo, kako to, da poslušalci niso znali prav ceniti podučljive zgodbe o tem, kako so se razni ljudje smejali očetu, sinu in oslu, in so začeli odhajati. Med temi sta bila tudi dva fanta, katerih eden je bil sin Samca-Pušna. Med vrati je ta mladi Samec godrnjal, češ, kaj moramo te reči o oslu poslušati; — pa je hotela nesreča, da ga je slišal vratar Kemperle. Seveda si mož ni mogel misliti, da bi kak dober zvezar ne prebavljaj vsega, kar Korošec pove in je sumil, da se je v kljub skrbnemu varstvu vtihotapil kak

grd liberalcev. Zato se je obrnil na starega Pušna, ki je bil zunaj za stražo: »Kdo pa sta ta dva fanta?« Stari Pušen se ogleda, vidi svojega sina, pa se obrne v stran, in kakor svoj čas sv. Peter ni hotel poznati svojega učenika, tako je bila tudi očetu lastna kri tuja. In zatajil je svojega sina, ter, zamahnivši z roko odgovoril: »Ne vem«. — So pa hudi časi v vojski, in očetu se ne sme lastni sin smiliti. — Grdo je bilo le to, da navzoči liberalci niso bili tiho in so se smejali očetu, sinu in — Kemperletu, kakor tisti, o katerih je pravil dr. Korošec.

Volite samo poštene, značajne in krščanske može! To je jedro škofovega pastirskega lista. S tem je za nas rečeno: Volite Robleka. Roblek je pošten, značajan in krščanski mož, da ni kmalu takega. To vemo vsi volilci, tudi tisti, ki so na drugo stran. O Korošcu pa ne vemo, ali ima katero izmed teh lepih lastnosti ali ne. (Dvomimo zelo! Op. ur.). Duhovniška suknja nam še ni porok! In Koroščeva suknjica je kratka, zelo kratka.

«Mandat moramo dobiti, magari s krvjo», tako je dejal neki kaplan v Savinski dolini. In verni njegov učenec je frankolski Macuh star, ki je včeraj v Novicerkvi nekega naprednega fanta do krvavega ranil, se vrgel tudi z nožem nanj in so ga komaj odtrgali od njegove žrtve. Tudi njegov njega vredni sin je imel svinčeno kroglo s seboj. V znamenju krvi torej vodijo sedaj volilni boj! Narodnjaki, hladno in mirno kri! Taka sredstva Korošcu ne bodo priborila mandata!

«Velik političen shod» so imeli včeraj dopoldne pri «Belem volu» v Celju. Ljudi je bilo na tem shodu menda res — 100. Kaj je klobasaril Leskovar, o tem niti ne govorimo. Politični otrok se ne smatra resno. Drzno lagal o Robleku in njegovi rodbini je pa vikar Gorišek. Povzpел se je celo do trditve, da je Roblekova gospa le prisiljena katoličanka, Roblek pa da to sploh ni. Kar je konečno kvasil neki duhovnik iz Maribora, to je pa presedalo najzvestejšim backom. Zato končamo poročilo o tem «velikem» političnem shodu.

V Št. Jederti nad Žalcem se je vršil včeraj v gorci Ant. Tomana volilni sestanek, na katerem so govorili gg. Mikuš, dr. Kalan in Toman. Razpoloženje za Robleka tudi pri nas raste.

Iz Polzele. Volilni boj se bliža koncu. Shodi vseh strank so se skoraj že po vseh večjih krajih vršili, vsaj Roblekovi in Koroščevi. Poglejmo pa sedaj še enkrat to velikansko razliko med naprednimi in klerikalnimi shodi. Roblekovi shodi so bili javni, vsem dostopni, nasprotno pa so bili vsi Koroščevi shodi za zaklenjenimi in z orožniki zastraženimi vrati. Celo socialni demokrat je imel javen shod 4. t. m., a Korošec se je skril v kaplanijo in stražili so ga bajoneti. Zato ga pa Polzelani ne bomo volili!!

«Dr. Korošec si želi miru». Še slabše ko v Vojniku bi se godilo Korošcu pri Novicerkvi. Ko je prišel predpoldne gor, je bila vsa vas v Roblekovih plakatih, in živijo Roblek mu je donelo od vseh strani v pozdrav. Videl je, da ga zapuščajo vsi: vojniških gospodov ni, gospod kanonik so šli krmu licitirat, na kaplana Zakoška Korošec ne da mnogo, ker mu vse pokvari, kaj torej storiti? V skrajnem obupu pošljejo hitrega pota na Dobro in na Frankolovo. Še predno pa je prišla dobrnska in frankolska pomoč (župnik Kukovič in katoliški mešetar Macuh) pa si je Korošec po obilnem obedu zaželel miru in se z gospodom Kemperletom hitro odpeljal daleč v stran iz teh nevhvaležnih krajev, izdan od svojih najdražjih — nazaj v Maribor, kjer pa menda tudi ni našel zaželenega miru.

Iz Polzele. »Halo, halo, rumpum, pum, pum — Polzela je govorila, Polzela je Korošca že poslancem izvolila« — tako bodo treskali klerikalci sedaj na svoja mariborska bobna. Velikanski shod, nepregledne množice ljudi, vsi za Korošca, za Robleka nobeden, bo kričala »Straža«, o velikanskem shodu v tesnih kaplanijskih prostorih bo vpil »Gospodar«, a resnico je ta: Korošec se je skorajžil, prišel je na Polzelo. Kot predstraža so došli orožniki, »nahposten« pa dr. Ratej in okrajni stražmojster. Ker ima pa štajerski Korošec zelo malo poguma, nabobnal si je še kakih sto čukov, sov in sovic ter nekaj volilcev iz Braslovč in Št. Petra, od večernic pa je prijadrala cela jata žen in deklet, mladeničev in otrok tako, da je naraslo število volilcev na 200. Mož volilcev pa, gospod Korošec, bodimo odkritosrčni — je bilo zelo malo, a najmanj iz polzelske občine. Ako se ne motim, imamo nad 340 volilcev, a če ste jih imeli na shodu nad 50, pa bi si upal staviti glavo. Povejte resnico, ako si upate! Kandidatura soglasno sprejeta, pa, hvala Bogu, doslej še ne voli otročad, niti nedoletni fantje, niti ženske, in če nimajo volilne pravice, nimajo tudi pravice sprejemati in potrjevati vaše vsiljive kandidature. Kaj mislite, da bodo otroci, še »neodrajtani« fantje in ženske postavljali kandidature kmečke zveze? Škandal, če ne morete spraviti 200 samih volilcev na shod, brez otrok in žensk, ki bi vašo kandidaturo potrdili! Vpiti in lagati znate dobro po svojih časnikih, da je vse za Korošca, a če pogledamo vaše shode, je tista velika množica le daleč izven volilnega imenika stoječe ljudstvo. Kadar bo posetilo vaše shode 400 volilcev, kakor jih je bilo

na Roblekovem shodu, tedaj kličite o velikanskih shodih. To so le shodi nevolilcev, shodi žensk in otrok! Korošcu bo treba torej ženskam poskrbeti volilno pravico — potem pa že. — Ne, ne, Korošec, še ne jahaš, še ne klečiš na prsih Savinčanov in tudi ne boš! In da je to resnica, to priča tvoj strah in tvoje blede lice! Sam si že potrt in če je že general v zadnjih zdihih, tudi vojska hira. »Do zadnje kaplje krvi se bomo borili« — tako kriče gospodje duhovniki, a ker imajo oni le v cerkvi — božjo besedo — jih naš kmet ne bo ubogal, ne bo šel za njimi, ne bo volil Korošca. Udrihali ste strahovito in drug je skušal drugega prekositi v hujskanju proti Roblekovem, a povemo vam, kar imate, to imate, kar je pa naše, je pa naše! Roblekovi so kakor skala in na to — amen!

Iz Polzele: Naši klerikalci so najbolj neusmiljeni in brezsrčni ljudje! Pomislite, dragi bralci, polzelski župnik si ni upal prirediti shoda v gostilni, priredil ga je v kaplaniji, kjer leži v največjem trpljenju, v najhujših bolečinah star mož na smrtni postelji — v zadnjih vzdihljajih. Vsak dan mora priti zdravnik, da mu pušča vodo. Reče strahovito trpi in ti ljudje našenežjo svoje kričaje pred bolnikove duhi, da tam kriče in tulijo. Je to usmiljeno, se to spodobi? In tako delata katoliška duhovnika! To so lepi zgledi, kako naj ljudstvo z bolniki ravna!

Teharje. V nedeljo, dne 11. junija po rani maši priredi Št. Jurska kmetijska podružnica živinorejsko predavanje v šoli na Teharjih, h kateremu pride gospod živinorejski nadzornik Jelovšek. Živinorejci, pojdimos poslušat!

Dramlje. V nedeljo dne 11. junija po večernicah priredi Št. Jurska kmetijska podružnica živinorejsko predavanje v novi šoli v Dramljah, h kateremu pride gospod živinorejski nadzornik Jelovšek. Živinorejci, marsikaj koristnega boste slišali, pridite toraj v obilnem številu.

Pirešica. Gospod nadučitelj A. Petriček se je res predrznil dne 21. maja brez dovoljenja nam dobro znanega dopisnika »Slov. Gospodarja« k Hausenbihlerjevemu vinogradu povabiti nekaj mož na prijazen razgovor radi bližajočih se državnoborskih volitev. Vabilu se je odzvalo lepo število treznomislečnih volilcev, bilo jih je 52. Shod se je vršil mirno in dostojno. Vse je bilo navdušeno le za kandidata Robleka. Solze so porosile marsikatero oko, ko so slišali resnične besede o osebi Roblekovi. Tudi pireški župan, ki je »vril mož«, je prišel dvakrat k nam pogledat. Kako vzgledno je svojo župansko vlogo igral, vemo najbolje tisti, ki smo ga videli. Tudi v Pirešici ni več tako temno, kakor se je skrajja mislilo. Svita se in bliža se dan. Ljudstvo začne s svojo glavo misliti in razločevati svoje prijatelje od neprijateljev. Vi pa, ki ste vzeli patent na vero, stranite se v dno srca, da ščuvate sina zoper očeta po časopisih. Četrta božja zapoved veli: Spoštuj očeta in mater, da ti bo dobro na zemlji! Kako se pa ravnaš vi po njej? Hlačiš se pa tresejo občinskemu tajniku Zupancu, ki je hud sovražnik alkohola, ter ves srdit dirja od hrama do hrama, češ, delajte za Korošca, kar se da, drugače smo zgubljani. Strah ga je, ker ve, da ljudstvo spregleduje in jame samo misliti, kdo je Roblek in kdo Korošec. Agitatorji od vseh strani se vabijo v občinsko pisarno na uradne dneve. Kake zavedne in trezne somišljenike ima K. Z., je razvidno iz njihovega veselja, da bodo pili ob slavnosti Koroščeve zmage. Na take se lahko zanašate! K. Z. ne propade, če stoji na tako »trdnih« nogah. Dne 13. jun. se bote sami čudili, da ima naš priljubljeni Roblek še v tej črni občini tako častno število glasov.

Ponesrečen Korošecv shod v Vojniku. Posebna milost je doletela vojniško faro na binkoštni ponedeljek, sam dr. Korošec, vodja politikujočih duhovnikov, je imel pri rani maši pridigo, kakor je poskusil sedaj ob času volitev že tudi drugod, da bi se bolj prikupil ljudem. Videli smo pa takoj, da bo ta dan pri nas še kaj več, saj so očka Pušn tako silno skrbno gledali, pred cerkvijo pa so se zbirali orožniki — zvesti spremljevalci Koroščevi na volilnih shodih. In res je bil kar po maši shod v župnijski hiši tik pri cerkvi. Kot reditelji so fungirali: krščanski mladenič Valent Samec, oče Pušn, Jošt iz Lipovca, kaplana Cinglak in Dobršek. Stali so ti branitelji pod zaščito gruče jezičnih žensk, katere je vodil in krotil neki Kemperle iz Maribora. Ko je začel Korošec govoriti je bilo polno naših ljudi, ki niso mogli notri, ker ni bilo prostora za volilce — napolnile so sobo tercijalke, otroci in kakih 30 volilcev — Korošec je moral slišati toliko neprijetnih resnic, da je preplašeno zaukazal zapreti okna in vrata, ker se je bal, da bi ga drugače zapustile še ženske in tisti par podrepanikov, ki jih je imel pri sebi. Tako klaverno se je vršil Koroščev shod za veliko občino Škofjovas v trgu Vojnik. Na cerkvenih tleh, v cerkveni hiši se je zborovalo z dovoljenjem novega g. župnika, ki je stal Korošcu ob strani in tudi predsedoval ponesrečenemu shodiču. In orožniki z nasajenimi bajoneti so stali pred cerkvijo, kakor da bi se mi pred cerkvijo kakor razbojniki pretepali in klali. To se je zgodilo z Vašim dovoljenjem gospod župnik, mi se ne pustimo tako sramotiti; pri nas nismo tega navajeni. Po shodu jo je Korošec hitro odkuril proti Novicerkvi, odkoder pa je že ob enih popoldne zbežal, ne da bi imel napovedani shod. Srečno pot!

Razgovor med dvema Savinčanoma. A. Ti sed, kako je vendar to mogoče, da nekateri toliko lažejo in tako grdo obrekujejo našega dobrega do-

mačina Robleka, ter toliko hvalijo tistega pritepenega Korošca, ki ga bojda ni nič prida, B. E. prijatelj, ali ne veš, da delajo po svetem pismu? Judje so tudi domačina Kristusa križali, Barabo pa so izpustili — — — A. Saj res! Ker so veliki duhovni tako komandirali!

Mi zmagujemo! Tako piše Korošec, da bi delat svojim že popolnoma obupanim pristašem korajžo. Naj bi rajši vpil: »Moji ljubi volilci, nič se ne bojte, mene je samega strah!«

Roblek je zmagal. To je danes gotovo. Toda to nam še ne sme biti dosti. Roblek mora zmagati s tako večino, da se Korošcu ne bo nikdar več zljubilo delati zgago v našem volilnem okraju. Zato pa na delo! Povejte volilcem resnico in nič drugega ko resnico; kajti mi se lahko postavimo odkrito z resnico in ne kakor Koroščevi za bajoneti z lažjo. Vsak glas, ki ga dobi Korošec, je sramota za Savinsko dolino. Skrbimo, da ne bode preveč te sramote!

Iz Polzele. Veliki in vsemogočni dr. Korošec se skriva. Skriva leta od hiše do hiše, skriva prireja svoje shode in njegovi priganjači skriva agitirajo. Vse dela skriva in tiho, kakor tihoapeč, ki se hoče prikristi v tujo hišo. Jasnega dneva in javnosti se boji. Pred nobenega človeka si ne upa in strah ga je pred javnimi shodi. Ne upa nastopiti pred stotimi volilci javno pod milim nebom. Mogočen je baje, učen, baje izvrsten govornik, baje dober in prebrisan politik, izkušen zavijač besed, a — slišite, nikjer ni pustil, da bi se eden edini oglasil in govoril na njegovih shodih. Nasprotnik ni dobil nikdar besede. Na vseh shodih so hoteli Korošca vprašati za to in ono, mu povedati tisto in tisto, a Korošec se je ustrašil vsakega, še tako slabega govornika. Zakaj pa? Zato, ker bi mu vsak, ki bi govoril, naštel celo šumo grehov in izdajstev nad njegovimi volilci in vsako trditve po štenografičnem zapisniku državnega zbora dokazal. Dokazov se pa Korošec boji, dokazi ga pobijejo, dokazi mu zavežejo jezik. Proti dokazom je vsa dr. Koroščeva učenost in zgovornost ničeva, proti dokazom je vsa klerikalna stranka preslaba. Dokazi vas pečejo, dokazi vam zavezujejo jezike, pred dokazi se trese sam general vse klerikalne vojske na Štajerskem — dr. Korošec! Po »Gospodarju« zmerjajo in psujejo tako, da jim je že najgrših imen zmanjkalo, kriče o Robleku in njegovih grehih, a dokazali še do danes niso ničesar in tudi ničesar ne bodo. Vi, dr. Korošec, se borite za mandat s psovanjem in najgršim zmerjanjem, z lažmi in natolcevanjem, mi vam pa izpodkopavamo tla zresničnimi, črno na belem tiskanimi dokazi! Vaše geslo je laž, naše resnica in pravica in pa tisti strašni dokazi! Strahopetcev savinski kmetje nočemo poslancem!

Dobrna. Tu so predzadnjo nedeljo nekateri klerikalni zagrizenci napadli moža, ki pri občinskih volitvah ni hotel voliti z njimi in so ga poškodovani. Orožništvu je bila zadeva javljena, a ono ni doslej smatralo za primerno, tozadevno kaj ukreniti. Se čudimo!

Roblekov shod na Kalobju se je včeraj popoldne ob treh vršil ob krasni udeležbi do 200 ljudi. Razpoloženje med volilci je bilo sijajno; nasprotstva ni bilo nobenega. Pod predsedstvom domačega kmetovalca so govorili gg. Roblek, ki je razvijal v stvarnih besedah svoj program, dalje Urleb, Podgoršek, Čulek, Mastnak iz Slivnice itd. Kandidatura Fr. Robleka je bila z navdušenjem soglasno sprejeta. Kalobška občina stoji kakor skala za Roblekom.

Teharje. Naš kaplan g. Razboršek nima, kadar gre s spovedi domov, nujnejšega opravila, nego da kakor kakšen pocestni fantalin trga Roblekove plakate. Sicer pa imamo z njimi samo usmiljenje.

Volilni shod na Teharjih je imel kandidat Fr. Roblek včeraj 5. t. m. ob udeležbi gotovo nad 100 volilcev. V poljudnih, stvarnih besedah je razvil svoj program in vsakdo je moral pripoznati, da je slišal malo tako stvarnih govorov. Zato je bil govor tudi sprejet z burnim odobravanjem. Govorili so še na to gg. Pikel, Premšak, Koštomaj, Mahen, Rebov (v imenu Koroščeve stranke) itd. Vsi so povdarjali važnost volitev. Na predlog predsednika, posestnika A. Mahena je bila nato kandidatura Fr. Robleka soglasno sprejeta. Shod se je končal v vzornem redu in miru. Navzoč je bil tudi kaplan g. Razboršek. Čudno pa je, da pride na shod izzivati s Koroščevim lepakom mlad fantalin menda iz prve gimnazije. Očeta njegovega svarimo pred posledicami.

Brežice - Sevnica - Laško.
Dr. Vekoslav Kukovec,
deželni poslanec, Celje.

V nedeljo 11. t. m. ima dr. Kukovec volilni shod ob 8. uri jutraj pri g. Peklarju na Doli pri Hrašniku.

Zabukovje. Dne 4. t. m. je imel tukaj volilni shod gospod kandidat dr. Kukovec, ki je razvijal svoj program. Udeležilo se ga je skoraj vse ljudstvo, ki je bilo pri maši. Navzočih je bilo gotovo nad 500 ljudi, ki so skoraj vsi pritrjevali izvajanjem g. kandidata. Njegov nastop je mahoma pridobil vse volilce, izvzemši one, ki so udarjeni s črno temo; a jih je hvala Bogu malo. Z agotovo sme kandidat dr. Kukovec računati na tričetrtinsko večino glasov. S svojim krasnim govorom je pridobil celo klerikalne nasprotnike, da bodo 13. junija napravili dr. Benkoviču sodni dan ter ga poslali v

njegovo pisarno, kjer bode s svojimi mastnimi računi »reševal« ubogega kmeta. Pri nas je imel dosti pravd, pa je skoraj vsako izgubil. In kako bode nas zastopal? Ko je še prevzel pravdo radi nekega psa, je ljudstvo zgubilo do njega vse zaupanje. Da ne prizanaša s svojimi računi tudi tem, ki so šli v boj za njega, je znano. Posebno so ljudje hudi na Benkoviča, ker še sedaj ni mož, dasi je že oče. Zakaj se ne poroči? Ali ne velja za njega katoliški zakon? — Začetkom shoda so hoteli 4 klerikalci, na čelu menda plačani agitator in zaupnik Benkovičev Jože Pajk, motiti in razgnati shod, pa ta nakana se jim ni posrečila. Ubogi Jože, smiliš se nam, da se tako potiš. Ali ni škoda za podplate radi agitacije? Če ne bodo kmalu volitve pri kraju, je še nevarnost, da oboliš. Ali ne vidiš, da je tvoje delo brezuspešno? Dolgo bodeš še čakal, predno prideš do korita in občinskega tajništva. — Ko se je ta pozneje hotel oglasiti za besedo, mu jo je hotel predsednik dovoliti, a ljudstvo mu tega ni dopustilo ter klicalo, naj gre proč. Sejal je veter, sedaj žanje vihar. Može narodne stranke in tudi kmečkozvezarji, ki niso v »izobraževalnem« društvu, so se obnašali dostojno ter so pokazali, da umejo bolje dostojnost nego oni, ki so v izobraževalnem društvu ter kriče, da je vera v nevarnosti, sami pa so tako slabi kristjani, da se sramujejo pozdraviti nasprotnike z »hvaljen bodi Jezus Kristus«. Ljudstvo se je prepričalo, da dr. Kukovec ni tak vrag kakor se ga mala, ampak da bode dober naš poslanec, ki želi srečo našemu narodu, ki ne razdira, ampak zida. Ni se nam bati, da bode vera v nevarnosti. Če se je gospodu župniku dopadel, nam se bode tudi. Zato dne 13. junija vsi na volišče! Nikdo naj ne ostane doma; kajti zmago odloči lahko naša občina. Z glasovnico v roki torej naj pokaže, da naš poslanec bo dr. Kukovec, ne pa dr. Benkovič, ki je pomagal zasejati razpor na Štajerskem v velikansko škodo ubogih nas Slovencev. Živijo dr. Kukovec!

Dobova. Že dolgo so napredni volilci iz občin Gaberje, Loče, Mihalovec, Mostec, Rigonce in Sela nujno zahtevali, naj se jim predstavi na volilnem shodu kandidat narodne stranke dr. Kukovec in jim razvije svoj program. Vse te občine so pred 4 leti bile povprečno po veliki večini klerikalne in so volile dr. Benkoviča. Letos pa vlada nasproti dr. Benkoviču povsod toliko nezaupanje in ogorčenje, da mu je v teh občinah za vedno odklenalo. Shod dr. Kukovca na binkoštno nedeljo popoldne v Dobovi je pa nad vse pričakovanje uspel sijajno. Zbralo se je okoli 500 uglednih mož, županov, občinskih odbornikov in drugih volilcev iz vseh imenovanih občin. Pod predsedstvom I. Cetina je imel dr. Kukovec poldrugo uro trajajoč sijajen govor, katerega so navzoči prekinili neštivilokrat z glasnim in navdušenim pritjevanjem. Govoril je tudi nadučitelj Potočnik in socijalist Pečnik in so se oglašali razni obrtniki, katerim je dajal dr. Kukovec glede njihovih zadev zaradi zaprek pri izvrševanju obrti primerna pojasnila. Splošno prepričanje vodstva narodne stranke v brežiškem okraju je to, da dobi dr. Kukovec v gori naštetih občinah dobovske župnije najmanj tričetrtinsko večino glasov. Na tem ne bo mogla nobena agitacija iz nasprotne strani čisto nič izpremeniti. Menda še ni bilo kmalu videti za kandidata kake stranke takega navdušenja, kakor se je izkazalo na dobovskem shodu dr. Kukovcu.

Kapele. Po šesti uri zvečer je imel nato dr. Kukovec v Kapelah pri Zorčiču lep shod, ki zaradi pozne ure sicer ni bil tako mnogobrojno obiskan, kakor bi se bilo gotovo zgodilo, če bi se bil mogel predstaviti kandidat ob primernejši uri. Pod predsedstvom posestnika Zmavca je razvil dr. Kukovec svoj program, ki je bil sprejet z velikim odobravanjem. Govorili so še različni govorniki in se je končno soglasno sprejela kandidatura dr. Kukovca. Navzoči čili agitatorji narodne stranke so pa izjavili, da jamčijo dr. Kukovcu ne le v občini Kapele za najmanj 200 naprednih glasov na dan volitve, ampak da bodo v tem oziru delovali tudi v sosednjih občinah. Če se pomisli, kako se je godilo dr. Benkoviču v Kapelah, ki je moral zbežati v farovž in sploh ni mogel imeti shoda, tedaj izprevidimo, da je »kmečka zveza« pod dr. Benkovičem izgubila v kapelski občini vsako zaslonbo.

Artiče. V Artičah pri Brežicah je dobil dr. Benkovič pred 4 leti 225 glasov, napredni kandidat pa le 15. Zato je bilo splošno mnenje, da so Artiče narodni stranki sploh tudi letos nepristopne. Dr. Benkovič je letos že dvakrat tamkaj zboroval, da bi ljudstvo na sebe navezal in brežiški pater frančiškan je še na binkoštni ponedeljek pri maši rotli in prosil župljane, naj ostanejo dr. Benkoviču zvesti. H gostilničarju Klemenčiču je šla deputacija s prošnjo, naj ne da naprednemu kandidatu prostora za zborovanje, ker mu sicer klerikalci odvzamejo vse goste. Vendar se je vršil tu po maši takoj velik javen shod naprednega kandidata dr. Kukovca in sicer celo pod predsedstvom župana, splošno čislane I. Molana. Kljub onemoglemu nasprotovanju nekega Koprivca in tovarišev se je shod vršil z lepim uspehom. Zborovalci so potrdili dr. Kukovca kot kandidata. Govoril je tudi še g. B. Kunej. Tudi Artiče bodo dale dr. Kukovcu častno število glasov.

Globoko. V Globokem je dobil dr. Benkovič pred 4 leti 109 glasov, narodna stranka pa le 7. Letos je pa drugače. Tudi tu je dr. Benkoviča slava otemnela, akoravno se razni vplivni posestniki kakor Gregorevič, Podvinski in Urek zelo zavzema-jo za njega. Že na volilnem shodu je letos rabil dr.

Benkovič v Globokem 3 orožnike, ki bi ga branili pred nezadovoljnimi volilci. Dr. Kukovec je pa izjavil, da na vsak način hoče zborovati tudi v Globokem in je napovedal shod na binkoštni ponedeljek popoldne. Pod vodstvom Podvinskih so ga čakali klerikalci pred Recerjevo gostilno ter so zbornali skupaj vse pristaše in oborožili nekatere celo z noži, da bi pregnali dr. Kukovca. Celo pristaši naše stranke so grajali, da se ni priskrbelo orožnikov, na vsak način so pa odsvetovali javen shod, zlasti pod milim nebom. Toda dr. Kukovec je vse to odklonil. »Mi zborujemo brez orožnikov javno pod milim nebom tudi v Globokem«, je dejal. In v veliko začudenje klerikalcev, ki so izjavili, da brejnihovega privoljenja ne bo shoda, je otvoril predsednik okrajnega odbora narodne stranke dr. Lj. Stiker volilni shod dr. Kukovca pod milim nebom. Še daljši so postali obrazi klerikalnih petelinov Koprivca in drugih, ko so prihajale naenkrat napredne množice iz vseh strani. Naravnost poparjeni so pa postali, ko so pridrdrali lojterski vozi iz naprednih Kapel, iz Bizeljskega in Pišec. Naenkrat so videli klerikalci, da so v manjšini in so se omejili le na motenje govora dr. Kukovca z neumnimi vmeskljici. Toda na vsako očitjanje je dr. Kukovec v istem hipu dal tako temeljit odgovor, da je izzval burno odobravanje. Govoriti je smel tudi klerikalec Urek, ki pa položaja ni mogel rešiti. Živahno pozdravljen je govoril tudi odlični domačin in bivši velezaslužni poslanec baron Moscon, ki je izjavil, da kot prijatelj slovenskega ljudstva volilcem priporoča, da volijo dr. Kukovca, kar se je z velikim navdušenjem odobrilo.

Slov. Gradec - Marenberg - Soštanj - Gornjigrad, Kaplja-Gradišče.

Ivan Verdnik,
župan, Otiški vrh.

Dr. Verstovškov shod v Škalah. Menda pač ni treba še posebej omenjati, da nastopajo klerikalni posili-kandidati povsodi na svojih shodih, na katerih lovijo volilce na svoje limanice, z najostudnejšimi lažmi in sleparijami, hoteč oprati svoje politično samoljubje in oslepiti volilce z najsladkejšimi obljubami, katere pa, kakor Vam je, zavedni kmetje, že znano, ostanejo prazen nič in se z njimi spleta le bič, s katerim potem vas neusmiljeno mlatijo, češ saj nam se ne zameri, ker znamo tako lepo in sladko govoriti, da bi celo bučele šle na naše besede, ako bi na njih sploh kaj dobile. In tako govori tudi Vaš vsiljivi kandidat Verstovšek, kateri se je pokazal na političnem polju kot drž. in dež. poslanec popolnoma nezmožnega za kmeta kaj storiti in izboljšati njegov položaj. Slišali ste sami, kaj je ta gospodarsko nezmožen človek govoril. Hvalil je le samega sebe in svoje politične priganjaje, kateri so najhujši toda prikriti sovražniki kmečkega in delavskega ljudstva. Ako bi Vam, g. Verstovšek, bilo sploh kaj na tem, da bi skrbeli za svoj volilni okraj in za svoje volilce, bi bili Vi lahko to lanskega leta pokazali, ko smo bili kmetje Šaleške doline občutno poškodovani vsled povodenj in toče. Ali ste takrat sploh nam kaj pomagali? Nikdar in nikoli! Niti poznali nas niste. Prišli ste baje v Plešivec v družbi nekega kaplana in našega župana, toda ne cenit škode, katero nam je napravila povodenj, ampak prišli ste si le hladit svojo žejo z vinom, da, z vinom, med katerim je takorekoč pomešana kri kmečkih žuljev, od katerih se Vi in Vaši pristaši v državnem zboru živite. Nazadnje pa perete samega sebe z neumnimi izgovori, rekoč, jaz Vam bi bil rad pomagal, ali zakrivila je žandermerija, saj še baje ni take lakote, in ministerstvo tudi nima denarja. Toda ko bi se bila le desetina onega denarja, katerega je dr. Šusteršič z Vašim privoljenjem dovolil za nova morilna sredstva, razdelilo med poškodovane okraje in občine, bi bil dobil pač vsak prizadeti precejšnjo podporo. Edino kar je, je to, da so se nam zvišale občinske doklade za 35%. To je delo klerikalnih kolovodij in vsiljivih privandrancev. Sedaj pa, ko se Vam gre za mandat, se skupno z našim županom hvalite, koliko ste storili za občinske ceste. V kakšnem stanju pa so naše občinske ceste, se lahko prepriča vsak. Z gotovostjo lahko trdimo, da so občinske ceste šoštanjske napredne okolice prav sprehajališča proti našim, katere sploh ne zaslužijo več imena cest, ampak so le cestni prepadi, po katerem se premetavajo vozovi in pogrezaajo v nikdar osušene luže. V resnici pa le skrbi za občinske ceste škalske občine največ od vseh spoštovani in priljubljeni posestnik, kateri tudi v največji meri pomaga sirotam, in ta vzorni mož naše občine je oni posestnik, kateremu se je na Vašem shodu, g. dr. Verstovšek, prepovedalo govoriti in to od strani mladoletnega privandranega fantalina, kateri je napadel moža treznega značaja. Za njegovo predrzno govorenje ga je položil napreden fant v kopelj cestnega prahu. Ali mislite, da se bode pustil kmet, kateri Vas pomaga rediti s svojimi krvavimi žulji, od Vaših privandranih priganjajev izvivati in napadati? Tako nam kmetom pomagati Vi, in nas hočete ukleniti v suženjski jarem klerikalizma ter biti z bičem, spletenim iz zvijače, in potopiti s sleparijami in lažmi. In takega človeka, za katerega se potegujejo privandrani mladoletni fantalini, pri tem pa napadajo in izzivajo vzorne možke kmečkega stanu, naj bi mi poslali na Dunaj zastopat naš položaj? Ali naj mi človeku, kateri

nima nobenega prepričanja, kateri je danes to, jutri zopet kaj drugega, zaupamo, da nam bo pomagal? Odgovor je le ta: Nikdar in nikoli! Ampak naš pravi kmečki kandidat je, kateri je odkritosrčen in razumen mož, kateri hoče kmetu v resnici pomagati in ne dela nikakih zlatih obljub, kakor je to navada klerikalnih vsiljivcev. Zato raj na dan 13. junija vsi na volišče in oddajte svoje glasove možu, kateri je kri naše krvi, kateri živi med nami, pozna le predobro naše kmečke težnje, jih hoče tudi v resnici zastopati in izboljšati in je značajan, neustrašen mož, odločen in trden kmečke volje, kateri iz samoljubja in dobičkaželjnosti ni nikdar menjaval svojega prepričanja in svojih nazorov. Ta mož je Ivan Verdnik, posestnik in župan v Otiškem vrhu. In tega hočemo mi voliti.

Kmečki kandidat Verdnik v gornjegrajskem okraju.

Dasiravno potrebuje gornjegrajski okraj močnejši kot kateri drugi na Sp. Štajerskem delavnega ljudskega poslanca, ki bi nesebično in neustrašeno zastopal njegove koristi, so ga pa vendar duhovniki doslej pri vsakih volitvah zlorabljali za svoje duhovniške kandidate. Ali misel kmečke neodvisnosti napreduje in se zmagovito širi tudi v tem okraju. Že lani se je pokazalo pri nadomestnih državnozbornskih volitvah veselo napredovanje glasov za kmečkega kandidata. Da pa bode letos še boljše, to so najlepše pokazali shodi, ki jih je imel napredni kmečki kandidat Ivan Verdnik minule binkoštno praznike v gornjegrajskem okraju. Prišel je, videl in zmagal: kjerkoli se je pokazal kmetom, so ga navdušeno sprejeli in pozdravili. Glas je šel od ust do ust: ta je naš mož, to je domač človek, do katerega imamo lahko zaupanje. Temu bomo dali kmetje, flosarji, obrtniki svoje glasove dne 13. junija!

V soboto zvečer so se zbrali volilci staroslavnega gornjegrajskega trga v dvorani gospe Mikuš v prav lepem številu. Shod je otvoril trgovec Rup, za predsednika pa je bil izvoljen ugledni tržan g. Kranjc. G. Ivan Verdnik je v priprostitih, prikupnih besedah razvil svoj program. Volilci so smu navdušeno ploskali. O političnem položaju in važnosti teh volitev je govoril dr. Kalan, o obrtniških zadevah pa urednik Janko Lešničar iz Celja. Dasiravno so bili na tem shodu samo volilci iz trga, jih je bilo vendar več ko na Verstovškovem v župnišču; za Verstovškov shod so morali namreč loviti po raznih gostilnah ljudi, da so jih nekaj zbornali skupaj.

Na binkoštno nedeljo pred opraviлом je pa bil Verdnikov shod v Lučah. Še nikoli ni bilo v tem kraju naprednega shoda, še nikoli niso videli lučanski kmetje kandidata iz kmečkega ljudstva za kmete. Kako drugače se jim je dopadel kmet Verdnik ko profesor Verstovšek, ki je prišel tako ošabno v Luče kakor da bi ga lučanski kmetje morali voliti! Pri Brataniču sta nastopila pred 70—80 volilci kot govornika kandidat Verdnik in urednik Lešničar. Posebej so se razjezili kmetje, ki so slišali, da jim je ljubljanski škof zvišal planinščino. Graščinska uprava itak za planinske pašnike ne stori ničesar dobrega, kvečjemu jih oslabšuje, sedaj pa jih še podraži! Verstovšek spada še povrh k stranki, katera je škofu izposlovala 500 tisoč posojila po 1 odstotku in pa velik odpis davkov — zato ga kmetje ne bodo volili! Oni rabijo poslanca, ki bo skrbel za nje, ne pa za bogatega lastnika gornjegrajske graščine! Lep uspeh lučkega shoda kaže, da bode Verdnik dobil mnogo glasov tudi v črnih Lučah, kjer so se godile doslej pri volitvah nečuvne sleparije, na katere opozarjamo tudi sedaj politične oblasti. To ne gre, da bi jeden klerikalec po dva in trikrat volil!

V ponedeljek je šel kandidat Verdnik v Novo Štifo, kjer se je vršil pri Semu jako lep shod. Udeležilo se ga je do 100 ljudi, največ volilcev. Govorila sta Verdnik in Lešničar. Tudi tu je razpoloženje za Verdnika izvrstno in bode število neodvisnih kmečkih glasov zelo poskočilo. Lepa shoda sta se vršila v napredni Bočni pri Purnatu in v Krašah pri Komarju. Zlasti v Krašah je prišlo poslušat Verdnika veliko število kmetov-volilcev, ki so najodločnejše zavrnili nekatere nazarske mlečnozobe člane Marijine družbe, hoteče motiti shod. Zadrebčka dolina, ki se skoro izključno bavi z lesotrtvostvom, bo toliko rajše glasovala za Verdnika, ker je kri od njene krvi! Celo hudo klerikalni kmetje v Bočni pravijo, da jih je sram agitirati in voliti prilizljivega profesorja Verstovška mesto domačega kmeta Verdnika. Pa tudi gg. duhovniki se ne upirajo zelo za Verstovška, ker dobro poznajo njegovo preteklost in ker so spoznali sedaj, da ima vero in duhovščino le zaradi ljubega poslanstva na jeziku.

Kakor v celem ostalem okraju, tako bo v gornjegrajskem okraju večina zavednih kmetov glasovala za Verdnika. Profesor Verstovšek je zvedel, da se mu stolček maje in je pisal svojim zaupnikom: **Napnite vse sile, presenečenja niso izključena.** Tako piše tisti ošabni gospod Verstovšek, ki se je v začetku volilnega boja bahal, da je mandat že v njegovem žepu! Verstovšek se je že začel bati — zato, kmetje, napnite vse sile, da zmagate s kandidatom Verdnikom, ki je kmet, nad bahskim profesorjem Verstovškom!

Kaj pravijo kmetje o napadih »Slov. Gosp.« in »Straže« na Verdnika? Iz Bočne nam pišejo, da obsojajo celo zagrizeni klerikalni kmetje uma-

zato blatenje, katero sta si privoščila »Straža« in »Slov. Gosp.« glede Verdika. Ker je gotovo, da je večino takih umazanih notic, s katerimi se ne blati samo kmet Verdika, temveč cel kmečki stan, napisal »kmečki« kandidat profesor Verstovšek, mu to celo njegovi pristaši hudo zamerjajo. Začel se jim je svitati v glavi, da spoštuje Verstovšek kmete samo tedaj, če rabi njihove glasove; kdor mu pa glasa ne da, ga zmerja in psuje — in če je tudi ravno tako kmet ko vsi drugi. Profesor Verstovšek, pojdi spat, ne pa kmetov farbat!

Ptuj - Ormož.

dr. Miroslav Ploj, senatni predsednik na Dunaju.

Velika Nedelja. Pri nas se je na križevski teden pri oddaji spovednih listkov v cerkvi v pričo Najsvetejšega hujskalo proti »Slogašem« in drugim. Mi imamo hišo božjo za kraj, kjer se vsi pritožimo svojemu ljubemu Bogu in hočemo vsaj ta čas pozabiti vse posvetno, v politiki pa tudi vemo, kaj je za nas najbolje. Mi si prepovedujemo agitacijo v cerkvi, ter zahtevamo, da imamo tam vsi mir za molitev. Mi hočemo ravnati tako, kakor je pošteno in za nas prav. Volili bomo vernega, zmožnega in uglednega našega zagovornika in dobrotnika dr. Ploja, nesposobnih kimovcev nočemo.

Polenšak v Slov. goricah. Vsiljivi Pušenjak je prignal svojega Brenčiča tudi k nam, a moral je izvedeti, da možje na Polenšaku takih hujšakcev, kakor je Pušenjak, ne maramo in tudi takega sicer bahavega, pa za poslanca popolnoma nezmožnega človeka ne bomo volili. Storitve tudi vi drugi rojaki tako! Volimo edinega vplivnega in zmožnega našega zagovornika dr. Miroslava Ploja. Zbogom Brenčič, Pušenjak in tudi naš vsevedni domačin Meško!

Sv. Barbara v Halozah. Neki dopisnik, katerega že prav dobro poznamo po njegovi velikanski postavi in zelo velikim nosom, je napadel pred kratkim v »Slov. Gosp.« našo godbo na pihala, češ kak je ta godba, po sili nemška ali narodna, da sedaj tu sedaj tam nastopi pri kaki slovesosti, bodisi povelje nemško ali slovensko. Naša godba je narodna, igra pa za vsakega, kdor posluša, naj bo Nemeč, Slovenec ali Hrvat. Godba dopisnika tudi nič ne briga, saj ni nič prispeval, tudi ga ne bo nihče prosil. Tudi č. g. župniku Vogrinu je bil nevoščljiv podoknice za god. Rad bi nas bil nagnal ali g. župnik se ni pustil motiti od njega. Morebiti si je dopisnik mislil, da bode moral on plačati namesto g. župnika. Dopisnik, ki vedno ruješ in zbadaš, kjer le moreš, zapomni si to in pusti našo godbo popolnoma pri miru, ker ti ni menda nič na potu, ako ti pa je, se ti že izogne. Za zdaj dovolj, drugo pot več. Muzikant iz Pohorja.

Cirkovce. Zadnje nedeljo se nam je ponujal na shodu pri Goljatu kandidat Brenčič. Razvilal ozir. čital je svoj program, katerega mu je najbrž napisal dr. Korošec. V podrobnosti njegovega programa se ne bomo spuščali; slišali smo dosti obljub — ki bodo to tudi ostale — in par neslanih dovtipov. Končal je z besedami: »Ker vem, da bi se navolili me še dalje poslušati, zato končam.« Dobro ste bili zadeli, g. Brenčič! Kot drugi govornik je nastopil dr. Hohnjec. Ta je bljuval ogenj in žveplo na vse, kar je naprednega. Premleval je stare fraze o framazonstvu, o svobodni šoli; napadal je Robleka, narodno stranko, kakor rečeno, sploh vse, kar je narodno-napredno. Obregnili se je seveda tudi ob našega dosedanjega zaslužnega drž. poslanca dr. Ploja. G. Hohnjec, niste vredni ne vi, ne vsi vaši poslanci, da bi dr. Ploju šolne zavezali. Kar je dr. Ploj dosegel za svoje volilce, tega ni doseglo niti bo doseglo niti 100 klerikalnih poslancev nikdar! Saj ste sami pripoznali, da se ne morejo ponašati naši poslanci s pozitivnimi uspehi. Lepo priznanje nedelavnosti klerikalnih poslancev in to iz lastnega tabora! Pravite, da agitirajo za dr. Ploja advokati in učitelji. Tudi, a v prvi vrsti bojevnikov za dr. Ploja stojijo kmetje, ker vedo, da jim je ta največ pomagal. O učiteljih ste se sicer izrazili, da jim »hvala Bogu« ni dosti, ki bi agitirali za dr. Ploja. Aha, se jih bojte, kaj ne? Mi pa vam povemo, da so se skoraj vsi učitelji pridružili kmetom, ter bodo skupno s temi delali za zmago dr. Ploja. Rekli ste med drugim tudi, da se je dr. Ploj izrazil, da mandata ne sprejme. Pojasnilo se vam je, da to mres. Tega namreč dr. Ploj nikdar rekel ni. — Temeljito pa ste se blamirali s svojim Suvarovom. Če hočete v prihodnje navajati primere iz zgodovine, idite se prej zgodovine učiti. Kajti takrat, ko so prišli Francozi na Rusko, je Suvarov že 12 let v grobu počival. Tisti bič pa, ki ste ga nam obljudljali, tepel bo vas temeljito 13. junija! — Značilno je, da se niste niti z besedico dotaknili Ornika. Mogoče je to politična poteza, kot priprava na eventualne ožje volitve? — Toliko o shodu. Poslušalcev je bilo okrog 150, navdušenja sploh nobenega. Nekaj rok se je vzdignilo za Brenčiča, a to pod vplivom navzočih blagoslovljenih gospodov. — Kmetje so se razšli. Slišal se je le en glas: Brenčiča ne, mi volimo dr. Ploja. Ugleden kmet iz Jablane vasi je izjavil, da ne bo v tej vasi nobenega glasu za Brenčiča. Cirkovčani! Delajmo na to, da bo zmaga dr. Ploja častna. Komu se imamo zahvaliti, da imamo pošto? Komu se imamo zahvaliti, da smo vendar enkrat dobili železniško postajo? Kdo je daroval pogorelecem v Drgonji vasi iz lastnega žepa precej denarja? Kdo je izposloval istim pogorelcem državno podporo? Kdo je izposloval pod-

poro po toči prizadetim? Nikdo drugi, kot naš dosedanji poslanec dr. Miroslav Ploj. Zato naj gre vsakdo 13. junija na volišče ter naj napiše na glasovnico:

**Dr. Miroslav Ploj,
senatni predsednik na Dunaju**

Sv. Bolfenk pri Središču. Odišli so ognjeviti očetje misijonarji in s pomilovalnim okom gledamo za njimi, kateri so našim dobrodušnim nerazsodnim ovčicam naslikali kandidata Brenčiča kot neko vzvišeno bitje, — bil jim je kakor malik, enak zlatemu teletu Izraelcev v puščavi. Tudi »Narodni List« je imel svojo veljavo. Čitali so ga — kakor Napotnikov pastirski list — v petek na prižnici, in sicer dopis od Sv. Bolfenka. Pa ne celega, izpustili so tisto, kar se zavijati ne da — potem pa vpili, da niso prišli žepov polnit, ampak dušic reševati. Kaj pa so tem dušicam pravili? Na prižnici, kako naj bi volile, pri spovedi pa so popraševali, k o g a da bodo volile (priče na razpolago). — Gospoda! Vere v Boga in v njega sv. resnice nam naprednjakom ne bode izruvali iz naših src, zato se bomo ogibali Vas in Vaših naukov, da ne zaidemo v malikovanje. Kakor vsa znamenja kažejo, izdala še bode doktorja Hohnjec in Korošec z dovoljenjem lavantinskega knezoškofa nov katekizem, v katerim bo desetim božjim zapovedim pridana še enajsta: »Voli klerikalnega kandidata.« Potem še lažje lahko rečemo: Blagor ubogim na duhu, ker njih je nebeško kraljestvo.

Velika Nedelja. Ko smo ob križevskih procesijah vrnili našemu župniku spovedne listke, je imel ta pobožen fant »krščanski nauk« o državnozbornih volitvah, se šopiril nad slogaši »liberalci« in slavil v zadevi držav. volitvah kmečko (farovško) zvezo, ter proti koncu omenil, da je njegova dolžnost nam to razložiti. Domov grede so se krščanski možje hudovali nad župnikom rekoč: Ako ima on kot Kristusov namestnik take dolžnosti, da more v poslopiju najsvetejšega politizirati, tedaj naj sleče kuto, jo vrže v tempelj ter se gre učiti čevljarstva in ravno tako tudi njegov Mihec Brenčič, za katerega je tako vnet. Pred par leti je ta naš Jaka župnik priporočal kandidata Ozmeča in jünčara Meška za poslanca. Ko nam pa je ona daleč na okrog znana toča uničila ves živčev do cela, sta bila ta poslanca kakor v vrečo zavezana in ravno tako tudi župnik Jakpec. Ni prišel nobeden, da bi si ogledal škodo, še manj pa nam je izpršil kako podporo. Tudi župnik je držal svoj nos na tihem. Zakaj pa nisi Jakpec tistokrat odprl svojih nedolžnih ustnic ter zapovedal Mešku in Ozmeču, da bi svoje dolžnosti storila? Ako si bil tistokrat tih ko stenica, ne repenči se tudi zdaj, ker tvoje muhe smo spoznali ob času tiste toče. Gosp. dr. Miroslav Ploj si je pa na povelje naših kmetov ogledal po celém ormoškem okraju ono grozno nesrečo ter se potegnil za nas kakor vsikdar; zato je župnik čez njega nos vihal. Za njegove trude in dobrote, ki jih je nam trpinom skazal, volimo dne 13. junija zopet za našega poslanca gosp. dr. Mir. Ploja, katerega nam ljubi Bog ohrani na mnoga leta.

Oslušovalci pri Vel. Nedelji. Na kmetijskih kočah v Oslušovcih je nabit kandidat Brenčič in priporočan za poslanca. Brenčič, Brenčič, zakaj se pustiš sramotiti? Kakšni si bil kot Mihec, ravno taki si zdaj kot Miha. Miha, Miha, ali te ne boče zeblo, ko boš padel? Na kapelo je pa pritisnjen plakat »Živela kmetijska zveza in nje poslanci«. S tem mislijo, da jim bode pri državnozbornih volitvah Marija pomagala. Odstranite isto takoj s kapele, in pribijte one slavoloke svojim nedolžnim ženam na hrbte, katere ste že na vse načine pretepli. Gosp. dr. Miroslav Ploj pa bode izvoljen za poslanca, akoravno se stavite Vi zvezarji na svoje hempaste buče.

Mestna skupina.

(Celje, Laško, Sevnica, Brežice, Šoštanj, Slov. Gradec, Vuzenica, Sobota, Muta, Gortina, Marberg, Zg. Vižinga, Št. Lovrenc nad Mar., Studenci, Slov. Bistrica, Konjice, Vitanje, Vojnik, Rog. Slatina, Rogatec, Ormož, Ljutomer.)

Ivan Rebek,

ključavničar v Celju.

Somišljeniki v krajih mestne skupine Celje-Ormož. Opominjamo Vas nujno k strogi disciplini za volitev na dan 13. junija. Pojdite do slednjega na volišče in oddajte svoje glasove skupnemu slovenskemu kandidatu Ivanu Rebeku. Ne ozirajte se na napade nasprotnega časopisja, češ da mi naprednjaki za Rebekovo izvolitev nismo nič storili. Svesti smo si mi in ste si vi, naši somišljeniki, da se je skoro izključno vse delo za Rebekovo kandidacijo izvršilo z naše strani. Zato se nam ni zdelo vredno in tudi s slovenskega stališča ne dobro, da bi bili na te napade odgovarjali v časopisu. Odgovorite dne 13. junija vi, vrli somišljeniki, ter oddajte do zadnjega svoje glasove za Ivana Rebeka!

Iz Maribora. Volilni shod za slovenske volilce mesta Maribor ter za slovenske volilce iz Studenc, katerih kandidat je g. Ivan Rebek iz Celja, se vrši v soboto, dne 10. tega mesca ob 8. uri zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Govori kandidat Rebek in drugi! Slovenski volilci, vsi na shod, da bo isti impozanten!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Slovenski kandidat, gospod Ivan Rebek, ključavničarski mojster v Celju, je priradil v nedeljo 28. maja v dvorani g.

Kodra volilni shod, katerega se je udeležilo 35 volilcev. Predsedoval je shodu g. Dečman, zapisnikar je bil g. Dragotin Brezovnik. — Kandidat je v vznemirjenih besedah razvil svoj program. Zborovalci so mu večkrat burno pritrdjevali in odobravalji njegove namene. G. Prekoršek, pot. učit. CMD., je nato povdarjal razlike obeh kandidatov, ki prideta v pošte, in navedel vzroke, zakaj se moramo polnoštevilno udeležiti volitev. Naš boj je odkrit in pošten, in poštenost mora zmagati! Burno pritrdjevanje je sledilo tem besedam. Sprejela se je na to resolucija, s katero se sprejema in odobrava kandidatura g. Rebeka soglasno. Kandidat Rebek se je potem še nekaj časa pogovarjal s svojimi volilci. Ko je odhajal, mu je marsikateri stisnil roko z željo, da bi prišel g. Rebek prihodnjič k nam kot poslanec.

Iz Sevnice. V naši veliki trški občini, ki je s svojimi stotinami slovenskih volilcev odločujoča v celjski mestni skupini, je jako malo slišati o volilnem gibanju. Ali bomo važne letošnje volitve, ko lahko spravimo s trdno disciplino in polnoštevilno udeležbo Marckhla vsaj v jako nevarno ožjo volitev, zasпали? Čemu ni v trgu in okolici nič shodov? Tista lenoba in komodnost v tako važnih časih je zares obsojanja vredna!

Stevni kandidat združenih slovenskih strank za mesto Maribor je gospod

Jurij Stern hišni posestnik v Mariboru.

Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da pridobi po svojih močeh volilcev za našega kandidata. Volilni odbor izvršil je skupno potrebne reklamacije ter daje pojasnila v Narodnem domu.

Iz Maribora. Kandidat združenih slovenskih strank je g. Jurij Stern, posestnik v Mariboru. Slovenski volilci, agitirajte za našega kandidata in pazite ter opozarjajte, da se zapiše ime kandidata pravilno na glasovnici namreč »Stern« in ne »Štern«.

Mariborski magistrat razpošilja po nam došlih naročilih glasovnice brez uradnega pečata. Ker so take glasovnice neveljavne, opozarjamo slovenske volilce, ki so dobili take neveljavne glasovnice, da zahtevajo na magistratu pravilne glasovnice. Vsa pojasnila daje volilni odbor v »Narodnem domu«.

Iz Maribora. Za kandidata Wastiana najbolj pridno agitirajo c. kr. uradniki. Med vsemi se odlikuje davčni oficijal Jožef Kahler. On je predsednik nemške delavske organizacije, občinski svetnik, odbornik v različnih drugih nacionalnih društvih, torej vse drugo, gotovo pa najmanj dober uradnik, ker mu za to na vsak način primanjkuje časa. Gotovo je to redek slučaj, da bi c. kr. uradnik načeloval kakemu delavskemu društvu oziroma organizaciji. Vprašamo c. kr. finančno ravnateljstvo v Gradcu, ali se strinja s postopanjem tega g. uradnika in ali je pripravljeno potrebno ukreniti, da se taki izzivajoči uradniki iz naših slovenskih okrajev odstranijo?

Ali se sme kako ime na glasovnici prečrtati in drugo napisati? Od več strani čujemo, da so ljudje mnenja, da se ime, ki je že enkrat napisano na glasovnici, ne sme prečrtati in napisati drugo. To je zmotno. Na glasovnicah se smejo razna imena tolikokrat črtati, dokler je le še kaj prostora, da se napiše drugo ime. Veljavno je le tisto ime, ki ni prečrtano. Zato mirno naj vsakdo črta Korošca, Verstovška ali Benkoviča, če ga že ima zapisanega, in naj zapiše Robleka, Verdika ali Kukovca.

Dr. Benkovičev polom na Dolu. Včeraj je hotel imeti dr. Benkovič shod na Dolu. Prišlo je kakih 15—20 njegovih privržencev, ter do 300 naprednjakov in socialstov. Obširneje bomo poročali. No, dr. Benkovič, ali si letos ne boš nič zapel: Benkovič, to je pravi tič!??

»Slov. del. podp. društvo v Celju« se je preselilo v prostore gostilne »Stadt Graz«. Društvena soba je v I. nadstropju, knjižnica pa v gostilniški sobi, kjer se dobijo knjige vsako nedeljo od pol 11. do pol 12. ure.

Iz Maribora. Opozarjamo še enkrat na veliko Ciril-Methodovo slavnost, ki se vrši v nedeljo, dne 11. junija v vseh prostorih »Nar. doma« v prid slov. šolstva v Mariboru. Začetek ob 3. uri popoldne, vstopnina 30 vin. — Vsak, ki se po trudapolnem delu rad malo zabava, ob enem pa ima čut in smisel za svoj narod, posebno pa za slov. šolstvo na naših mejah, naj ne zamudi te slavnosti! Torej na svidenje!

Odlikovan rojak. Dobroznani krojač za gospode in dame v Mariboru Ignac Božič je bil na letošnji razstavi za industrijo, trgovstvo in umetnost v Parizu odlikovan z zlato kolajno za razstavljen krojaška dela.

Štajerski deželni odbor priredi ogledovanje in premiranje živine v Zgornji Radgoni dne 29. avgusta; v Marnbergu dne 31. avgusta; v Konjicah dne 2. septembra in v Kozjem dne 4. septembra. Ti-le dnevi bi se le takrat izpremenili, ako bi okraj zastop z navedbo važnih razlogov za to prosil.